

Lekce 4 Tváře Krista III

K LEKCI

Těžiště: Ježíšův křest a požehnání od Boha

- liturgické jednání
- základní vyprávění

K POZADÍ LEKCE

V postní době se připravujeme na Velikonoce. Přibližujeme se k jejich tajemství tak, že posloucháme příběhy o cestě Ježíše Krista na kříž a ke zmrtvýchvstání.

Lekce pro tento týden se zabývá hlavně tváří Ježíše Krista jako toho, kdo je pokřtěn a požehnan.

Jako dospělý muž přišel Ježíš k Janovi, svému bratranci, s prosbou, aby ho pokřtil. Jan žil životem odříkání a výzvami k pokání, vedl „dobrodružný“ život – jak to líčí Matouš ve 3. kap., Marek v 1. kap. a Lukáš ve 3. kap. Když bude třeba, můžete toto v pár větách při své prezentaci uvést.

V Ježíšově křtu jsou nosné tři dimenze:

Přiznání se Hospodina: Bůh se k Ježíši přiznává jako jeho otec. V tomto příběhu to je zřejmé ve slovech „Ty jsi můj milovaný syn, tebe jsem si vyvolil.“ (Marek 1, 11; Lukáš 3, 22), „Toto je můj milovaný syn, jehož jsem si vyvolil.“ (Matouš 3, 17) Vyprávění nechce tímto přiznáním odvést pozornost dětí pomocí podivuhodného prvku. Proto vidí a slyší jen „někteří“.

Bůh se ve křtu nepřiklání jen k Ježíši, ale ke každému člověku a každého přijímá. Bůh vyjadřuje své „ano“ viditelně. Děti jsou pokřtěny do jména tohoto otce. Bůh nechce být panující, ale milující otec. To umožňuje důvěru a svobodu namísto podřízení se a poslušnosti.

Otevření nových vztahů: Svým křtem začíná Ježíš stavět vztahy k lidem, aby jim pomáhal. Současně člověku umožňuje vstoupit do vztahu s ním. V této scéně je to nakonec Jan, který chápe, koho má před sebou.

K MATERIÁLU

- místo: velikonoční police
- materiál: sedm tabulek s namalovanými sedmi tvářemi Krista, stojan
- podložka: fialový/ purpurový a bílý filc

Materiál k této lekci najdete na velikonoční polici, mezi tajemstvím Velikonoc a příběhem o synagoze a horní místnosti.

Materiál je sestaven z tváří Krista, které jsou nalepené na sedm dřevěných nebo dřevotřískových desek. Podložka je role fialové a bílé barvy, která ukazuje jedno bílé a šest fialových políček. Rozviňte ji tak, aby bílé políčko směřovalo dovnitř.

Tabulky s tvářemi stojí rovně na speciálním stojanu, aby byly pro děti, když se rozhlédnou po místnosti s různým materiálem, dobře viditelné. V době, kdy tento soubor nepoužíváte, položte tabulky a roli podložky na podnos/ táč.

ZVLÁŠTNOSTI

Na konci každé lekce s vyprávěním části Ježíšova života – Tváře Krista pozvěte děti, aby v místnosti vybraly a přinesly další materiál nebo předměty, které o příběhu vyprávějí více. Tato aktivita dětem pomáhá rozumět souvislostem mezi příběhy. Když vyprávíte každý týden jeden nový příběh, vyzvěte děti, aby hledaly a přinášely další předměty jen k tomuto příběhu. Například po dnešním vyprávění se může stát, že některé dítě přinese a vedle druhé tabulky položí Šalomounův chrám.

Rozrolujte podložku tak, že její konec leží u vás a začátek filcového pásu ukazuje směrem k dětem. Tak se nestane, že některé děti neuvidí dobře. Podložka se rozvíjí od dětí směrem k vypravěči a každá nová tabulka se pokládá blíže k němu. To znamená, že si musíte udělat místo pro tu další tabulku. Dítě, které sedí naproti vám, může s natažením podložky pomoci.

Co děláte

Jděte k polici s materiálem k postní době a Velikonocům, když jsou děti připravené.

Co říkáte

Dobře se podívejte, kam jdu, abyste vždycky věděli, kde tento příběh najdete.

Přineste do kruhu stojan s obrázky a srolovanou podložkou.

Postavte obrázky ve stojanu vedle sebe a před sebe položte roli filcu. Rozviňte ji směrem k dětem tak daleko, že bude vidět první políčko.

Vyprávějte příběh první tabulky o Ježíšově narození a růstu. Až budete hotovi, položte první obrázek na okénko podložky.

Rozviňte další kousek filcové podložky tak, aby bylo vidět druhé okénko. Vezměte do ruky druhou tabulku a podržte ji tak, aby ji děti mohly sledovat během vyprávění.

Položte druhou tabulku do druhého políčka podložky tak, aby na ni děti dobře viděly.

Rozviňte podložku o kousek dál tak, aby bylo vidět třetí okénko. Vezměte do ruky třetí tabulku a podržte ji tak, aby ji děti mohly sledovat, zatímco budete vyprávět.

Ježíš vyrostl a stal se z něj muž. Když mu bylo 30 let, přišel k řece Jordán, kde jeho bratranec Jan křtil lidi.

Ukažte na Jana. Vše, co z něj vidíme, jsou jeho vlasy.

Vidíte Jana? Nevidíme toho z něho moc. Byl to ale dobrodružný člověk!

Ježíš vstoupil do řeky, až stál přímo před Janem. Řekl mu, aby ho pokřtil.

Jan se na Ježíše podíval, jako kdyby ho viděl poprvé. Teď viděl, kdo je Ježíš opravdu.
„Jak já tě mohu pokřtít? Ty bys měl pokřtít mě! Ty jsi ten Mesiáš, na kterého jsme čekali.“
„Ne. Je psáno, že půjdeš přede mnou, abys mi připravil cestu. Pokřti mne!“

Zakryjte dlaní Ježíšovu tvář shora dolů a opět ji zespodu odhalte (naznačení křtu). Ruku dejte pryč. Přejeďte prstem obrys holubice na horní části obrázku.

Ježíš se ponořil do vody. Když vystupoval z vody, někteří říkali, že viděli z nebe sestupovat holubici, až byla úplně nad ním. A slyšeli hlas: „Toto je můj milovaný syn, kterého jsem si vyvolil.“

Když byl Ježíš pokřtěn, přešel na druhý břeh Jordánu.
Duch ho vedl dále do pouště a tam zůstal tam 40 dní a nocí.

Položte třetí druhou tabulku do políčka podložky tak, aby na ni děti dobře viděly.

Rád(a) bych věděl(a), jestli je v této místnosti něco, co byste mohli přinést a položit vedle obrázku. Něco, co by nám pomohlo vyprávět o této části příběhu víc.

Pozvěte jednotlivě každé dítě v kruhu, aby položilo k obrázku nějaký předmět.

Rozhlédněte se, jestli něco najdete.
Jednoho za druhým vás vyzvu, abyste něco vyhledali.

Některé děti jednoduše nic nenapadne. Když se to stane, pokračujte dál.

Později se zeptejte ještě jednou. Pokud je stále nenapadne nic, nevadí. Mnoho dětí se učí jak sledováním toho, co se děje, i vlastní činností.

Pozorujte spolu s dětmi předměty, které přinesly. Pokud máte dostatek času, požádejte děti jednotlivě, aby materiály opět vrátily na své místo.

Odneste obrázky a podložku na stojanu zpět na polici.

Na závěr děti povzbud'te v rozhodování, čím by se dnes chtěly zabývat.